

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 10C/187/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214623
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Moravová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1312214623.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Moravovou, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, a žalovaného : SR - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrhy (pôvodne vedené pod sp. zn. 10C/187/2012, sp.zn. 10C/188/2012, sp.zn. 10C/189/2012, sp.zn. 10C190/2012) spojené sa spoločné konanie pod sp. zn. 10C/187/2012 v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobami podanými na tunajšom súde dňa 27.09.2012, pôvodne vedené pod sp. zn. 10C/187/2012, sp.zn. 10C/188/2012, sp.zn. 10C/189/2012, sp.zn. 10C190/2012, sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania medzitýmneho rozsudku podľa v tom čase účinného § 152 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku, ktorým by súd určil, že žalovaný je zodpovedný za vznik škody spôsobenej žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III tým, že nerozhodol o jeho návrhoch na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote 30 dní, v exekučných konaniach vedených na tunajšom súde vo veci vymáhania pohľadávky, a to :

- v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde vo veci vymáhania pohľadávky voči povinnému (dlžníkovi) : Ján M., nar.: XX.XX.XXXX, ktorá mu vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 4070462. Zároveň sa domáhal v tejto veci voči žalovanému náhrady nemajetkovej škody 175,-eur a nemajetkovej ujmy 331,92,-eur, z titulu uvedeného nesprávneho úradného postupu tunajšieho súdu, ako aj nahradiť trovy konania

- v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde vo veci vymáhania pohľadávky voči povinnému (dlžníkovi) : O. X., nar.: XX.XX.XXXX , ktorá mu vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 2100045. Zároveň sa domáhal v tejto veci voči žalovanému náhrady nemajetkovej škody 175,-eur a nemajetkovej ujmy 331,92,-eur, z titulu uvedeného nesprávneho úradného postupu tunajšieho súdu, ako aj nahradiť trovy konania

- v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde vo veci vymáhania pohľadávky voči povinnému (dlžníkovi) : E. N., nar.: XX.XX.XXXX, ktorá mu vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 1071129. Zároveň sa domáhal v tejto veci voči žalovanému náhrady nemajetkovej škody 175,-eur a nemajetkovej ujmy 940,44,-eur, z titulu uvedeného nesprávneho úradného postupu tunajšieho súdu, ako aj nahradiť trovy konania

- v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde vo veci vymáhania pohľadávky voči povinnému (dlžníkovi) : B. B., nar.: XX.XX.XXXX, ktorá mu vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 7040075. Zároveň sa domáhal v tejto veci voči žalovanému náhrady nemajetkovej škody 175,-eur a nemajetkovej ujmy 829,80,-eur, z titulu uvedeného nesprávneho úradného postupu tunajšieho súdu, ako aj nahradiť trovy konania

2. Vo všetkých prípadoch bolo skutkovým základom žaloby to, že tunajší súd, ako exekučný súd po tom, čo žalobca ako oprávnený v uvedených exekučných konaniach, z obavy o právny a faktický osud pohľadávky, spísal dňa 05.10.2010 a 18.11.2010 , návrh na zmenu exekútora, zostal nečinný, pričom uvedené veci nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a ani takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu a ani neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi a nič nebránilo tomu, aby nedošlo k prietahom a rozhodnutie bolo vydané včas. Žalobca uvedený postup pokladá za nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods.7, resp. od 01.12.2006 ustanovením § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a nečinnosť okresného súdu pokladá za neospravedliteľnú, nakoľko súd nevykonával vo veci žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty žalobcu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, poukazujúc na to, že o všetkých týchto okolnostiach, ktoré vyústili do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, sa dozvedel až po doručení uznesenia o zmene exekútora.

3. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi - v každom pôvodnom konaní inému , vykonať exekúciu. Súdni exekútori požiadali miestne a vecne príslušný súd o udelenie poverenia, a exekučný súd rozhodol o udelení poverenia v každom konaní inému súdnemu exekútorovi. Žalobca pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, podal v zmysle § 44 ods. 8 Exekučný poriadok v znení platnom do 31.12.2012 návrh na zmenu exekútora. „Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.“

4. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu, napriek tomu, že prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Exekučný súd o návrhu rozhodol až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty

5. Uplatnené nároky žalobca odôvodnil nasledovne :

- majetková škoda 175,- eur , predstavuje účelne vynaložené náklady navrhovateľa spojené s jeho činnosťou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období od podania návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom, konkrétne
o vo výške 70 € - ako náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému;
o vo výške 40 € - na udržiavanie a správu informačného systému;
o vo výške 50 € - na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a
o vo výške 15 € - na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje.

- nemajetková ujma v peniazoch 331,92,-eur/ 940,44,-eur/ 829,80,-eur predstavuje primeranú náhradu za zásahy do výkonu majetkových práv navrhovateľa, za stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci ako aj vyvolanie rizík ohrozujúcim konečné vymoženie pohľadávky, pričom výpočet navrhovateľ uskutočnil alikvotným pomerom 55,32,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, aplikujúc doktrínu Ústavného súdu SR (z nálezov ÚS SR vo veciach zbytočných prietahov v konaní, v ktorých

bolo navrhovateľovi priznané finančné zadosť učinenie) a to 663,88 €/rok : 12 mesiacov = 55,32 €/mesiac, pričom exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 181dní/ 535dní/ 462dní.

6. Žalobca podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, písomne požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku/ov na náhradu škody na ktoré do podania žaloby žalovaný pozitívne nereagoval.

7. Zároveň žalobca vo všetkých konaniach (pred ich spojením) požiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia OS BA III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania a na tomto súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý.

8. Uznesením zo dňa 15.10.2013, č. k. 10C/187/2012-35, súd na návrh žalovaného uvedené konania, tých istých účastníkov ktoré sú skutkovo takmer totožné, v záujme hospodárnosti konania podľa § 112 ods. 1 O.s.p. spojil na spoločné konanie, s tým, že spoločné konanie sa ďalej vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/187/2012. Uznesenie o spojení vecí nadobudlo právoplatnosť dňa 28.10.2013.

9. O námietke zaujatosti v konaní pred ich spojením rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením tak, že konaní pôvodne vedené pod sp. zn. 10C/187/2012, sp.zn. 10C/188/2012, sp.zn. 10C/189/2012, sp.zn. 10C/190/2012 sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci. V konaní pôvodne vedenom pod sp.zn. 10C/189/2012 a sp.zn. 10C/190/2012 rozhodol že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci okrem sudkyne JUDr. Nadeždy Weisovej z dôvodu, že je zákonnou sudkyňou v jednej z exekučných vecí.

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe/ám, žiadal návrh zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodný, poukazujúc na zmatečnosť samotných podaní, ktoré neobsahujú potrebné označenie povinných (odlišné dátumy narodenia), spisovú značku dotknutého exekučného konania, ďalšie relevantné údaje (dátumy doručenia podaní na súd a kedy sa žalobca o škodu dozvedel) potrebné pre posúdenie veci a tiež to, že žalobca nepriložil k návrhu žiaden relevantný dôkaz na preukázanie existencie predmetných exekučných konaní, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy atď., a len odkazuje na exekučný spis a v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd a absencia uvedených náležitostí, bola aj jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (napr. rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012...). Žalovaný vo vyjadrení/-iach v súvislosti s uplatnením nárokov podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uviedol, že v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 tohto zákona, poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku z 23.04.2012 boli odporcovi doručené v totožný deň (23.04.2012). Žaloba/-y bola/-i doručená/-é súdu dňa 27.09.2012 a preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalovaný ďalej poukázal, že žalobca napriek opakovaným výzvam žalovaného neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežného prerokovania, preto nároky žalobcu nepovažuje za predbežne prerokované. K uvádzaným prietahom v konaní žalovaný poukázal na nečinnosť žalobcu, ktorý ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovaného neuviedol, či využil možnosť sťažnosti na zbytočné prietahy predsedovi súdu, resp. možnosť ústavnej sťažnosti a teda všetky účinné prostriedky nápravy k dosiahnutiu urýchlenia konania, poukazujúc v tomto na judikatúru Ústavného súdu SR (nález č. k. III. ÚS 69/2011 - 25 z 03.05.2011) a tiež na to, že všeobecný súd nie je oprávnený v konaní o náhrade škody, posudzovať prietahy v konaní súdu, ktorá právomoc prislúcha iba predsedovi súdu, alebo Ústavnému súdu SR. Žalovaný uviedol, že pri posudzovaní existencie prietahov v súdnom konaní, je možné vychádzať len z výsledkov vybavenej žiadosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia európskeho súdu pre ľudské práva alebo rozhodnutia ústavného súdu o ústavnej sťažnosti. Z toho vyplýva, že nesprávny úradný postup exekučného súdu nebol preukázaný a efektívnosť a rýchlosť súdneho konania, nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR, čo konštatoval napr. aj Krajský súd v Nitre (sp. zn. 9Co 285/2011). Nemôže konajúci súd o náhrade škody hodnotiť postup

iného súdu z hľadiska existencie prípadných prietáhov, nakoľko nemôže všeobecný súd preskúmať či iný všeobecný súd (a to nielen okresný súd ale aj krajský súd, príp. Najvyšší súd SR), neporušil právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov. Žalovaný preto vyjadril záver, že konajúci súd by mohol pri posudzovaní predmetného nároku vychádzať výlučne z existencie prietáhov v súdnom konaní, pokiaľ by boli konštatované predsedom súdu alebo Ústavným súdom SR a túto argumentáciu podporil odkazom na rozhodovacia činnosť Ústavného súdu, napr. sp. zn. I. ÚS 476/2012-12, sp. zn. IV. ÚS 92/04, sp. zn. III. ÚS 168/05.... Žalobcovi pritom nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy (sťažnosť predsedovi), čím podľa žalovaného zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka a nepočínal si tak, aby ku škode na jeho majetku nedošlo, poukazujúc v tejto súvislosti na judikatúru ÚS SR (sp.zn. I. ÚS 16/02, sp.zn. II. ÚS 64/97, I. ÚS 63/00...) a rozhodnutia iných súdov v obdobnej problematike. . K naplneniu zákonných podmienok pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, žalovaný namietal nesplnenie zákonných predpokladov a to, kumulatívne splnenie požadovaných zákonných podmienok:

1/ nezákonné rozhodnutie, príp. nesprávny úradný postup

2/ vznik škody a

3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

11. Vzhľadom na uvedené žalovaný poukazujúc na § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. namietal, že by žalobca preukázal právny základ uplatneného nároku a to existenciu prietáhov v dotknutých exekučných konaniach, v ktorých mal rozhodnúť o zmene exekútora (pod sp. zn. 10C/187/2012, sp.zn. 10C/188/2012, sp.zn. 10C/189/2012, sp.zn. 10C/190/2012), nakoľko žalovaný doposiaľ nepredložil žiadne dôkazy potrebné na posúdenie, či postup súdu bol nesprávny aj keď nevytlúčil, že pri týchto hromadných žalobách zo strany žalobcu mohlo dôjsť v určitých prípadoch k tomu, že exekučný súd o zmene súdneho exekútora rozhodol až po zákonnej 30 dňovej lehote od doručenia takéhoto návrhu, najmä ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť a teda objektívne nemohol exekučný súd rozhodnúť v stanovenej lehote.

12. Žalovaný s poukazom na § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a vzhľadom na žalobcom tvrdené skutkové okolnosti, vzniesol námietku premlčania vo všetkých tých prípadoch, že k nesprávnemu úradnému postupu súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009, a to pri každom návrhu zo strany žalobcu, kedy mu mala vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom a to v nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, lehota na uplatnenie týchto nárokov (premlčacia lehota) uplynula pri každom takomto nároku osobitne a to po 3 rokoch od momentu uplynutia 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Premlčacia lehota uplynula po troch rokoch od momentu, uplynutia 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora, pred dňom 23.04.2009 (t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

13. K vyčísleniu náhrady škody žalovaný namietal, že žalobca v tomto konaní nepreukázal ani vznik a ani výšku škody, ktorú si uplatňuje. Uviedol, že žalobca uvádza paušálne sumy za veľmi všeobecné činnosti, nie je zrejmé, či predmetné vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk, definujúc ich pojmové vymedzenie, pričom nároky ktoré si žalobca uplatňuje sú iba hypotetické, pričom paušalizuje rôzne reálne vecné náklady, ktoré mu vznikajú v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou (poskytovanie úverov), i keď by mal v tomto konaní preukázať vznik a výšku škody produkovaním dôkazov pri každej individuálnej pohľadávke a od tejto povinnosti ho neodbreňuje ani množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri vyčíslení a preukázaní škody, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií.

14. Ohľadom nemajetkovej ujmy, žalovaný namietal, že žalobca ničím nepreukázal ani jej vznik ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch, poukázal na absenciu príčinnej súvislosti medzi tzv. nesprávnym úradným postupom, vznikom škody, či nemajetkovej ujmy a tiež na viacero nálezov Ústavného súdu SR týkajúcich sa rozhodovania o poskytnutí finančného zadostučenenia za zbytočné prietahy, ktoré nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu konkrétneho prípadu súdom, ako aj na rôzne aspekty vzniku nároku na nemajetkovú ujmu u právnických a fyzických osôb, poukazujúc na príslušnú judikatúru súdov.

15. Napokon žalovaný žiadal vo vyjadrení v danom prípade zohľadniť aj ustanovenie § 3 ods. Občianskeho zákonníka a § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to vzhľadom na povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, poukazujúc na povahu podnikateľskej činnosti žalobcu v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, ktorá práve podmienila zvýšenú pozornosť štátnej moci na ochranu spotrebiteľských práv a aj na negatívne povedomie, ktoré je okolo žalobcu v súvislosti s touto činnosťou vytvorené, upozorňujúc na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010), množstvo sťažností od slovenských spotrebiteľov a slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, o ktorých informovala Európska komisia stáleho predstaviteľa SR pri EÚ a nečestné praktiky žalobcu pri tejto podnikateľskej činnosti prezentované aj mediách (článok denníka SME z 16.07.2012).

16. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, je žalovaný toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje príčinná súvislosť, medzi nesprávnym úradným postupom súdu, spočívajúcim v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Žalovaný má skôr za to, že stav v ktorom sa žalobca ocitol si zavinil sám a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej alebo nemajetkovej ujmy.

17. Súd spor prejednal a vo veci rozhodol, pričom vykonal dokazovanie bez prítomnosti strán sporu podľa § 185 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „C.s.p.“) pripojenými exekučnými spismi Okresného súdu Bratislava III. sp.zn.: 36Er/1975/2005, sp.zn.: 36Er/1671/2002, sp.zn.: 36Er/2990/2002, 36Er/1707/2005 mal za preukázané nasledovné skutkové zistenia v s spojených veciach, rozhodné pre posúdenie vecí :

18. Zo spisu tunajšieho súdu 36Er/1975/2005 súd zistil, že dňa 22.11.2005 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO : 35807598, so sídlom v Bratislave, Račianska 42/A proti povinnému: E. N., rod.č.: XXXXXX/XXXX, bytom: W. XXX/XX, XXXXX Bratislava pre vymoženie peňažnej pohľadávky, na základe exekučného titulu - Notárska zápisnica č. N 2772/2005, NZ 27807/2005 napísaná na Notárskom úrade notára JUDr. Ondreja Ďuriača so sídlom v Partizánskom dňa 18.06.2005

Súd vydal poverenie dňa 25.11.2005 na vykonanie exekúcie podľa § 45 ods.1 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 31.12.2005 v nadväznosti na § 41 ods. 2 v znení platnom a účinnom do 31.12.2005. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Vladimír Sucháček, zast.: JUDr. Alena Szalayová, so sídlom exekútorského úradu: Kutlíková 17, Bratislava.

Návrh na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 06.10.2009, pričom súd uznesením zo dňa 23.03.2012 č.k. 36Er/1975/2005-17 návrhu na zmenu exekútora vyhovel a výkonom exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom: Záhradnícka 62, Bratislava a zároveň rozhodol o trovách pôvodného exekútora. Uznesenie v časti zmeny exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2012.

19. Zo spisu tunajšieho súdu 36Er/1671/2002 súd zistil, že dňa 06.08.2002 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO : 35807598, so sídlom v Bratislave, Račianska 42/A proti povinnému: O. X., I. X mája XXX/X, K., pre vymoženie peňažnej pohľadávky, na základe exekučného titulu - platobný rozkaz č. ROB/710/02-5 zo dňa 12.02.2002 vydaného Okresným súdom Bratislava III.

Súd vydal poverenie dňa 16.08.2002 na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 31.12.2002 v nadväznosti na § 41 ods. 1 v znení platnom a účinnom do 31.12.2002. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ľubomír Pekár, so sídlom : P. Pázmáňa 51/19, 92701 Šaľa.

Návrh na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 23.11.2010, pričom súd uznesením zo dňa 05.04.2011 č.k. 36Er/1617/2002-11 návrhu na zmenu exekútora vyhovel a výkonom exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom: Záhradnícka 60, Bratislava a zároveň rozhodol o trovách pôvodného exekútora.

20. Zo spisu tunajšieho súdu 36Er/2990/2002 súd zistil, že dňa 08.11.2002 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO : 35807598, so sídlom v Bratislave, Račianska 42/A proti povinnému: V. M., bytom: N. XX, N. , pre vymoženie peňažnej pohľadávky, na základe exekučného titulu - platobný rozkaz č. 42ROB/1701/02-6- zo dňa 26.07.2002 vydaného Okresným súdom Bratislava III.

Súd vydal poverenie dňa 12.11.2002 na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 31.12.2002 v nadväznosti na § 41 ods. 1 v znení platnom a účinnom do 31.12.2002. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ľubomír Pekár, so sídlom : P. Pázmáňa 51/19, 92701 Šaľa.

Návrh na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 23.11.2010, pričom súd uznesením zo dňa 05.04.2011 č.k. 36Er/2990/2002-11 návrhu na zmenu exekútora vyhovel a výkonom exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom: Záhradnícka 60, Bratislava a zároveň rozhodol o trovách pôvodného exekútora. Uznesenie v časti zmeny exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2011.

21. Zo spisu tunajšieho súdu 36Er/1707/2005 súd zistil, že dňa 17.10.2005 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO : 35807598, so sídlom v Bratislave, Račianska 42/A proti povinnému: B. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom: Ľudvika M. XXXX/XX, B. pre vymoženie peňažnej pohľadávky, na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/143/02-25 zo dňa 28.05.2003 a Rozsudok Krajského súdu Bratislava č.k. 10Cob/904 zo dňa 08.09.2004

Súd vydal poverenie dňa 27.10.2005 na vykonanie exekúcie podľa § 45 ods.1 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 31.12.2005 v nadväznosti na § 41 ods. 2 v znení platnom a účinnom do 31.12.2005. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Ing.Bc. Karol Mihal, so sídlom: Hraničná 2, Košice.

Návrh na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 22.11.2010, pričom súd uznesením zo dňa 23.02.2012 č.k. 36Er/1707/2005-15 návrhu na zmenu exekútora vyhovel a výkonom exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom: Záhradnícka 60, Bratislava a zároveň rozhodol o trovách pôvodného exekútora.

22. Súd lustráciou v Spr. registri tunajšieho súdu zistil, že vo vyššie uvedených exekučných konaniach nebola podaná žiadna sťažnosť na prieťahy v konaní.

23. Predmetom tohto konania je náhrada škody - majetkovej i nemajetkovej titulom zodpovednosti štátu za škodu, spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

24. Podľa § 1 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom do 31.12.2012 do (ďalej len „zákon“), tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

25. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom.

26. Podľa § 3 ods. 2 zákona, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

27. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

28. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

29. Podľa § 15 ods. 1 zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

30. Podľa § 16 ods. 1 zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

31. Podľa § 17 ods. 1 zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a).

32. Podľa § 17 ods. 2 zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

33. Podľa § 19 ods. 1 zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

34. Podľa § 19 ods. 3 zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

35. Vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných preťahoch v konaní, a to len pokiaľ táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti takýmto nesprávnym úradným postupom. Ide o otázku skutkovú, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Musí byť bezpochyby zrejmé v čom spočíva škoda ako majetková ujma (následok) vo vzťahu k protiprávnemu konaniu (nesprávny úradný postup).

36. Uvedený zákon č. 514/2003 Z.z., obsahujúci osobitnú úpravu zodpovednosti, pojem škody bližšie nedefinuje avšak v cit. § 17 obdobne ako všeobecná úprava podľa ustanovení § 442 Občianskeho zákonníka upravuje spôsob a rozsah jej náhrady. Zákon rozlišuje škodu skutočnú a ušlý zisk. Podľa ustálenej súdnej praxe škodu vo všeobecnosti možno chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, spočíva v zmenšení jeho majetku, príp. v zničení určitej majetkovej hodnoty, v jej odňatí, poškodení a pod., resp. škoda predstavujúca hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch, je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Ušlý zisk je ujma, ktorá spočíva najmä v tom, že u poškodeného nedôjde dôsledkom škodnej udalosti k rozmnoženiu jeho majetku, hoci s ohľadom na pravidelný beh vecí by sa to dalo očakávať.

37. Príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou ako nevyhnutný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu musí byť bezpečne preukázaný a dôkaznú povinnosť nesie navrhovateľ. Škoda musí existovať najneskôr v čase, kedy súd o uplatnenom nároku rozhoduje. O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná, ak vznikne škoda následkom protiprávneho úkonu škodcu, teda, ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a tiež, ak je doložené, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by škodný následok nevznikol.

38. Právna úprava podľa uvedeného zákona pritom vychádza z princípu výlučnej zodpovednosti štátu (Slovenská republika) a predpokladmi jej vzniku sú tri základné objektívne predpoklady a to:

1. nezákonné rozhodnutie (individuálny právny akt, vydaný v občianskom súdnom konaní, v správnom konaní alebo v trestnom konaní, výrokom ktorého štátny orgán rozhoduje o právach a povinnostiach subjektu práva, pričom toto rozhodnutie odporuje objektívnemu právu a jeho nesúlad s objektívnym právom musí byť vyjadrený v rámci zmeňujúceho alebo zrušujúceho rozhodnutia nadriadeného orgánu) alebo nesprávny úradný postup (rozpor s procesnou normou v priamej príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou);
2. vznik konkrétnej škody (materiálnej alebo na zdraví a živote, pričom podľa jej charakteru sa postupuje pri realizácii jej náhrady);
3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

39. Zodpovednosť za vznik škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je objektívna, to znamená, že pokiaľ dôjde k nesprávnemu úradnému postupu, je založená objektívna zodpovednosť štátu, ktorej sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 zákona). Zároveň však, preukázanie vyššie uvedených predpokladov jej vzniku (kumulatívne splnenie všetkých troch podmienok), spočíva na poškodenom. Subjekt práva má vždy možnosť domáhať sa zmeny, prípadne zrušenia takého rozhodnutia, ktoré pokladá za nezákonné, pokiaľ sa mu podarí jeho nezákonnosť preukázať. Potom až v prípade, že týmto postupom preukáže vznik škody, môže byť úspešný pri uplatnení svojho nároku podľa zákona o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

40. Podľa prechodného ustanovenia § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, k úpravám účinným od 01.09.2005, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

41. Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

42. Podľa § 36 ods.1 a 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.08.2005 Exekučné konanie sa začína na návrh. Exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20050412.html>>).

43. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 31.05.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

44. Podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.08.2005 Ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

45. Podľa § 44 ods. 7 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.09.2005 Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

46. Exekučné konania pod sp.zn.: 36Er/1671/2002, sp.zn.: 36Er/2990/2002 v tomto súdnom konaní boli v danom prípade začaté pred účinnosťou novely § 44 Exekučného poriadku (od 01.09.2005), ktorou bola zavedená povinnosť súdu rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a v rozhodnom čase Exekučný poriadok v znení účinnom do 31.08.2005 neupravoval lehotu pre rozhodnutie o zmene exekútora a preto v prípade uvedeného exekučného konania súd 30 dňovou lehotou nebol viazaný (§ 44 v spojení s § 238 Exekučného poriadku). Nakoľko mal súd preukázané, že o žiadosti žalobcu ako oprávneného na zmenu exekútora, resp. o vydanie poverenia (zamietnutí žiadosti) bolo exekučným súdom rozhodnuté po 181 dňoch od doručenia žiadosti, podľa názoru súdu táto skutočnosť bez ďalšieho nezakladá dôvod pre konštatovanie nesprávneho úradného

postupu pre nevydanie rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote v zmysle § 9 ods. 1 citovaného zákona. Žalobca v tomto konaní žiadnym spôsobom nepreukázal ani len základ sporu a to zodpovednosť odporcu za vznik škody a to aj napriek množstvu judikatúry, na ktorú v žalobe poukazuje. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho v konaní zaťažuje a žiadnym spôsobom nepreukázal ani vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a ani príčinnú súvislosť medzi údajnou škodou, nemajetkovou ujmom a nesprávnym úradným postupom. Exekučné konania pod sp.zn.: 36Er/1975/2005, sp.zn.: 36Er/1707/2005 v tomto súdnom konaní síce nastali po 01.09.2005, t.j. po účinnosti novely Exekučného poriadku §44 ods. 7, avšak z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného ústavou v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR /II.ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III ÚS 59/05/. Pojem zbytočné prieťahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods.2 ústavy SR./ I ÚS 63/00/. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie neznamená v zmysle platnej judikatúry automaticky zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

47. Žalobca bol pritom v súvislosti s prípadnými „zbytočnými prieťahmi v exekučnom konaní“ v danom prípade nečinný, nakoľko nevyužil žiadne zákonné prostriedky na to, aby zabránil vzniku škody, ku ktorej malo podľa jeho tvrdenia dôjsť (sumy špecifikované v súvislosti so správou pohľadávky, výkonov zamestnancov, informačného systému, administratívy, urgencye a pod.) a ktorú rovnako žiadnym spôsobom nepreukázal. K tvrdeniu žalobcu, že postupom súdu, ktorý včas nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora, bol vystavený riziku zániku povinného súd poukazuje na to, že vo vzťahu k reálnej vymožitelnosti pohľadávky, je nečinnosť súdu v tomto smere bezvýznamná, nakoľko do času pokiaľ súd nerozhodol o navrhovanej zmene, nič nebránilo pôvodnému exekútorovi realizovať podľa zákona všetky potrebné úkony na vymoženie pohľadávky navrhovateľa v rámci exekučného konania.

48. Nakoľko žalobca nepreukázal zákonné predpoklady pre uplatnenie náhrady škody v zmysle citovaných ustanovení zákona, keď neunesol dôkazné bremeno na preukázanie existencie nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote alebo v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní, ďalej existenciu vzniku majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, konkrétnej výšky (rozsahu) uplatnených náhrad a napokon ani požadovanej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a preukázanou škodou a tiež náhradou nemajetkovej ujmy (kauzálny nexus), súd návrh v celom rozsahu (vo všetkých prípadoch v spojených konaniach), ako nedôvodný zamietol.

49. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

50. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

51. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 257 a to tak že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd nepriznal nárok na náhradu trov konania ani jednej zo strán z dôvodu, hodných osobitného zreteľa podľa § 257 C.s.p. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo určitej procesnej situácii. V tomto prípade išlo o špecifický druh konania, ktorý je dôvodom hodným osobitného zreteľa.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.